

2den Valgfreds subsidiært slutter sig, da udlatte den oprindelige Forslagsstiller paa saa smaa og oprigtig en Maade, hvad der kan siges mod hans Forslag, at jeg i det Væsentlige kan henholde mig til den anden Del af hans Foredrag. Der ligger virkelig megen Vægt paa, at vi i denne Paragraf for at betegne denne Tanke „at være vidende“ ikke bruge andre Udtryk end dem, der ere brugte i de andre Paragrafer i dette Kapitel. Det vil erindres, at der i §§ 22, 23, 24, 25 og 29 staar dette Udtryk „vidende om“. Det ærede Medlem erkjender vist selv, at det, naar man vil betegne den samme Tanke i en Lov, er ønskeligt, at man ikke verler med Udtrykket for Tanken, men at man derimod fastholder det samme Udtryk for den samme Tanke, og det var jo en lidt besværlig Dross, naar det ærede Medlem tilføiede, at hvis vi nu paa dette Sted forandrede „vidende om“, saa kunde vi til 3die Behandling forandre det i de andre Paragrafer. Jeg synes, at efter Alt, hvad der er blevet oplyst af det ærede Medlem, vil det Simpleste og Naturligste være, at blive staaende ved Paragrafen, som den er. Det forholder sig virkelig saa, at der er anvendt megen Møje og Effort paa Affattelsen af denne Paragraf. Det Andragende, som der er sigtet til baade af det ærede Medlem, som nu sidder i Nærheden af mig (Alberti), og af det ærede Medlem for Dhiisted (Echjerring), og som kom tilstede, under Forhandlingen i Landsthinget, fremkom umiddelbart for Afstemningen ved 2den Behandling, og det var under væsentligt Hensyn til dette Andragende, at den nye Affattelse, som bragte Paragrafen i umiddelbar Forstaaelse med Straffeloven, blev foreslaaet. Selv det ærede Medlem af Grossererforetets Komite, som maasse er en af dem, der have haft mest Betænkelse ved Sagen, erkjendte ved Landsthingets 3die Behandling, at Affattelsen til 3die Behandling indeholdt meget væsentlige Forbedringer. Jeg siger ikke, at han erkjendte sig fuldstændig tilfredsstillet derved, thi det vilde jo være for Meget at forlange, at han i Løbet af 8 eller 14 Dage skulde blive fuldstændig tilfredsstillet, men han erkjendte, at Affattelsen til 3die Behandling bragte væ-

sentlige Forbedringer til Bære. Man vil altsaa se, at man ikke tør paabejaabe sig Grossererforetets Andragende overfor den Affattelse, som tilsidst blev vedtagen i Landsthinget, og som nu foreligger det ærede Thing. — Forslaget under Nr. 10 skal jeg ikke opholde mig ved. — Forslaget til § 44 er et af dem, som maasse vil møde nogen Indsigelse i Landsthinget. Jeg for min Del kan dog ikke gjøre nogen Indsigelse derimod, da det tilsigter at vende tilbage til det oprindelige Forslag, men der var i Landsthinget adskillige Lov om, hvorvidt 14 Dage ikke var for kort en Frist. — Forslaget under Nr. 12 anser jeg for en ligesrem Forbedring; efter min Mening gik nemlig Forslaget, som det vedtoges i Landsthinget, naar den herværende Paragraf sammenholdes med den senere Bestemmelse om den Forpligtelse, som skal paahvile de Paagjældende med Hensyn til Statusopgjørelsen, noget for vidt. Nu er der jo en Begrænsning idet Hensynet til Lovgivningen om Forpligtelsen til at føre autoriserede Handelsbøger gjør, at et stort Antal smaa Forretningsdrivende, Høfere og andre Saadanne falde udenfor Loven, og den Anomali, som der vilde være paa Grund af den eiendommelige Maade, hvorpaa Forordningen af 1ste Juni 1832 er affattet med Hensyn til de større Handelende paa Landet, er fjernet, idet det udtrykkelig hedder: „hvis han boede i en Kjøbstad, vilde være forpligtet til at føre autoriserede Handelsbøger“. — Forslaget til § 46 om, at Straffebestemmelsen skal udgaa, hører ogsaa til dem, som maasse ville vække Betænkelse i Landsthinget, da jeg veed, at man der fra flere Sider har lagt Vægt paa denne Bestemmelse. Jeg for min Del kan imidlertid ikke gjøre nogen Indsigelse derimod, da Bestemmelsen ikke fandtes i det oprindelige Lovforslag. — Forslagene under Nr. 14, 15 og 16 give mig ikke Anledning til nogen Bemærkning. — Ved Forslaget under Nr. 17 skal jeg blot gjentage den Henstilling, som jeg tidligere i en kort Konference, som jeg havde den Ære at have med Udvalget, gjorde til dette, nemlig om der er Grund til at beholde „den tredje eller fjerde“, naar man forandrer „Dag“ til „Søgnedag“. Den Forandring, som stete i